

घेरण्डसंहितायां षट्कर्मसाधनम्

डां. सुकान्ति वारिक, सं वदाध्या पका

साख्ययोग वभगः

वैदिकवाङ्मयोपाङ्गेषु षडास्तिकदर्शनानि सन्ति । तन्मध्येषु योगदर्शनं प्रमुखः । योगभाष्योपरि अनेकाः टीकाः सन्ति । तेषु घेरण्डसंहिता टीका अन्यतमा । ग्रन्थे ऽस्मिन् घेरण्डऋषमहोदयेन शष्यचण्डकपाली प्रति उपदेशाः प्रदत्तवान् । घेरण्डसंहितायां सप्तोपदेशाः सन्ति । सप्तोपदेशेषु 351 श्लोकाः सन्ति । प्रथमोपदेशस्य नाम षट्कर्मसाधनप्रकरणम्, अत्र 61 श्लोकाः वदन्ते । द्वितीयोपदेशस्य नाम योगासनप्रकरणम्, उपदेशे ऽस्मिन् 44 श्लोकाः सन्ति । मुद्राप्रकरणं नाम तृतीयोपदेशः, अत्र 100 श्लोकाः वदन्ते । चतुर्थोपदेशः प्रत्याहारप्रकरणं अ भहिता ऽस्मिन्, यत्र 5 श्लोकाः एव सन्ति । पञ्चमोपदेशस्य नाम प्राणायामप्रकरणम्, अत्र 96 श्लोकाः वदन्ते । ध्यानयोगप्रकरणम् नाम षष्ठोपदेशः अत्र 22 श्लोकाः सन्ति । सप्तमोपदेशस्य नाम समाधयोगप्रकरणम्, अत्र 23 श्लोकाः वदन्ते

तदनन्तरं घटनाम शरीरस्य शोधनार्थं सप्तसाधनानि अपेक्ष्यन्ते । सप्तसाधनद्वारा एव घटशोधनं सम्भवति । तदर्थं सप्तसाधन वषये प्रकटितं मुनिना -

नास्ति ज्ञानात्परो बन्धुनाहङ्कारात्परो रिपुः ॥

नास्ति मायासमः पाशो नास्ति योगात्परं बलम् । (घसं 1-11)

अस्मिन् संसारे नास्ती अर्थात् मायासमः पाशः, योगसमः श्रेष्ठबलम्, ज्ञानात्परो बन्धुः, अहङ्कारात्परो रिपुः अस्मिन् संसारे नास्तीति ।

तदनन्तरं घटनाम शरीरस्य शोधनार्थं सप्तसाधनानि अपेक्ष्यन्ते । सप्तसाधनद्वारा एव घटशोधनं सम्भवति । तदर्थं सप्तसाधन वषये प्रकटितं मुनिना -

शोधनं दृढता चैव स्थैर्यं धार्यञ्च लाघवम् ।

प्रत्यक्षञ्च निःकृष्टञ्च घटस्य सप्तसाधनम् ॥

षट्कर्मणा शोधनञ्च आसनेन भवेददृढम् ।

मुद्रया स्थरता चैव प्रत्याहारेण धीरता ।

प्राणायामाल्लघवञ्च ध्यानात्प्रत्यक्षमात्मनि ।

समा धना च नि र्लेप्तं मुक्तिरेवं संशयः ॥इति (घेरण्डसंहिता - 1-1-11)

सप्तसाधनानि यथा -

- 1.शोधनम्
- 2.दृढता
- 3.स्थिरता
- 4.धैर्यम्
- 5.लाघवम्
- 6.प्रत्यक्षम्
- 7.नि र्लेप्तञ्चेति ।

अत्र षट्कर्मणा मलशोधनकार्यम्,आसनेन शरीरस्य दृढता, मुद्रया शरीरस्य स्थिरता, प्रत्याहारेण धीरता, प्राणायामेन शरीरस्य लघुता, प्रत्यक्षेण ध्यानं, नि र्लेप्तेन समा ध स द्धर्भ वष्यतीति नास्ति संशयः इति ग्रन्थकारेण प्रत्यपादि ।

षट्कर्म षट् क्रया नाम्नाऽपि प्रख्याताऽस्ति । षट्कर्मणः कृते चेतन नियमाः वदन्ते । विशेषतः यस्य मेद-कफ-श्लेष्मादयोषाः सन्ति सः एव षट्कर्मकरणानन्तरं प्राणायामादयः अभ्यासं करिष्यति । षट्कर्माभ्यासः सर्वेषां कृते अस्ति चेदपि , विशेषतः मेद-कफ-श्लेष्मादिरोगपी डतानां जनानां कृते एव षट्कर्माभ्यासः अपेक्षितः । तदुक्तं स्वात्मारामेण -

मेदः श्लेष्मा धकः पूर्वं षट्कर्मा ण समाचरेत् ।

अन्यस्तु नाचरेतानि दोषाणां समभावतः ॥ इति (हटयोगप्रदीरिका - 2-21)

अधुना षट्कर्मणांप्रयोजनीयता वजाते सति कानि च तानि कर्मा ण तद् वषये मन स जिज्ञासा स्वाभा वकतया एव जागर्ति । अतः चण्डकापाळेः मन स एव एषा जिज्ञासा आगता । तस्य जिज्ञासायाः समाधानार्थं घेरण्डनावादि -

धैतिर्वस्तिस्तथा नेतिलौ लकी त्राटकं तथा ।

कपालभातिश्चैतानि षट्कर्मा ण समाचरेत् ॥ (घेरण्डसंहिता - 1/12)

षट्कर्मा ण यथा -

- 1.धौतिः
- 2.वस्तिः
- 3.नेतिः
- 4.लौ लकी
- 5.त्राटकम्
- 6.कपालभातिश्चति

घटस्य शरीरस्य शोधनं मलापयनं करोतीति, घटशोधनकार मदमुदिष्ट कर्मषट्कं धौत्यादितम् अतिव गोपनीयम् । यतः व चत्रगुणसंधायीति ।

1)धौतिकर्म -

धौतिकर्म वषये मुनिनावादि यत् -

अन्तधौतिर्दन्तधौतिर्हृद्दौतिर्मूलशोधनम् ।

धौतिं चतुर्वधां कृत्वा घटं कुर्वन्तु निर्मलम् ॥ इति (घेरण्डसंहिता- 1-14)

धौतिशब्दस्यार्थो भवति प्रक्षालनम् । अतः शरीरशुद्धकरणस्य सामान्या प्रक्रया धौति इत्युच्यते ।

मुखादारभ्य गुदापर्यन्तमवस्थितायाः अन्नलकायाः शुद्धकरणप्रक्रया धौति इत्युच्यते । धौतिकर्म

अन्तधौति-दन्तधौति-हृद्दौति-मूलशोधनमत्यनेन रूपेण चतुर्धा वभक्तः । एतासामपि धौतीनां

वभागाः वदन्ते । उत्तं च मुनिना -

अन्तधौति - वातसारं वारिसारं वह्निसारं बहिष्कृतम् ।

घटस्य निर्मलार्थाय अन्तधौतिश्चतुर्वधा ॥ इति । (घेरण्डसंहिता- 1/14)

दन्तधौति - दन्तमूलं जिह्वामूलं रन्ध्रञ्च कर्णयुग्मयोः ।

कपालरन्ध्रपञ्चैते दन्तधौतिं वधीयते ॥ इति (घेरण्डसंहिता 1-26)

हृत्तधौतिः - हृत्तधौतिं त्रिविधां कुर्याद्घण्डवमनवासना ॥ इति (घेरण्डसंहिता 1-36)

मूलशोधनम् - अपानक्रूरता तावद्यावन्मूलं न शोधत् ।

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मूलशोधनमाचरेत् ॥ इति घेरण्डसंहिता 1-43)

2. वस्तिकर्म -

मूलाधारस्य समीपे वस्तिरस्ति । वस्तिशोधनकार्यं वस्तिकर्म इत्युच्यते । वस्तिकर्म द्व वधा -
जलवस्ति- शुष्कवस्तिभेदेन तयोः स्थानभेदत्वात् । घेरण्डमुनिना उक्तं -
जलवस्तिः शुष्कवस्तिः स्यादद् व वधा स्मृता ।

जलवस्ति जले कुर्याच्छुष्कवस्तिं सदा क्षतै ॥

आधारानुसारेण अर्थात् स्थानानुसारेण वस्तिकर्म जलवस्तिस्थलवस्तिरूपेण द्व वधा वभक्तः । जले
क्रयमाण वस्तिकर्म जलवस्तिः । स्थले क्रयमाण वस्तिकर्म स्थानवस्तिः इति वक्तुं शक्यते ।

3. नेतिकर्म-

षट्कर्मसु तृतीयकर्म भवति नेतिकर्म । उक्तं च मुनिना -
वतास्तिमानं सूक्ष्मसूत्रं नासानाले प्रवेशयेत् ।

मुखान्निर्गमयेत्पश्चात् प्रोच्यते नेतिकर्मकम् ॥ इति । (तत्रैव- 1-51)

अर्थात् वतस्तिपर्यन्तं दीर्घम् अतीवस्निग्धं सूत्रं नासानाले प्रवेशं कृत्वा तं सूत्रं मुखात् निर्गमनं
भवति नेतिकर्म इति सद्धपुरुषैः निगद्यन्ते ।

4. त्राटकर्म -

त्राटक व ध वषये उच्यते यत् - अश्रुपतनात् पूर्वक्षणपर्यन्तं निमेषोन्मेषकं त्यक्त्वा यत्
सूक्ष्मनिरीक्षणं क्रयते तदेव निरीक्षणकार्यं बुधजनैः त्राटकनाम्ना अभधीयते । उक्तं यत् -
निमेषोन्मेषकं त्यक्त्वा सूक्ष्मळक्ष्यं निरीक्षयेत् ।

पतन्ति यावदश्रू ण त्राटकं प्रोच्यते बुधैः ॥ इति । (घेरण्डसंहिता - 1-54)

6. कपालभातिकर्म-

कपालभातिः लोहकारस्य भस्त्रावत् शीघ्रतापूर्वकतया कृतौ रेचकपूरकप्राणायामौ
कपालभाति क्रया इत्युच्यते । कपालभाति क्रया त्रिधा भवति - वातक्रमकपालभातिः,
व्युत्क्रमकपालभातिः, शतीक्रमकपालभातिश्च । मुनिना उक्तं यत् -
वातक्रमेण व्युत्क्रमेण शीत्क्रमेण वशेषतः ।

भालभातिं त्रिधा कुर्यात्कफदोषं निवारयेत् ॥इति । (घेरण्डसंहिता 1-56)

एवमेव षट्कर्माभ्यासद्वारा वार्द्धकं न जायते, ज्वरा नैव प्रजायते । वशेषतः कफदोषनिवारणं
भवेदिति नास्ति संशयः । उक्तं च मुनिना-

न जायते वार्द्धकं च ज्वरा नैव प्रजायते

भवेत्स्वच्छन्ददेश्च कफदोषं निवारयेत् ॥ इति (घेरण्डसंहिता - 1-61)

सहायकग्रन्थसूची

1. एकादशोपनिषद् - भाष्यकारः - आचार्य सत्य प्रयः, संस्कार प्रकाशन, दिल्ली ।
2. गोरक्षसंहिता - संपादक- डां चमनलालगौतम, संस्कृतसंस्थान, ख्वजा कुतुव, वेदनगर, वरेली, 1999
3. घेरण्डसंहिता - सम्पादकः - डां चमनलीलगौतम, संस्कृतसंस्थान, ख्वजा कुतुव, वेद नगर वरेली, 1975 ।
4. घेरण्डसंहिता - हिन्दीभाषानुवादकः- डां राघवेन्दशर्मा राघवः, चौखम्बा संस्कृत प्रतिष्ठान, दिल्ली, 2011 ।
5. प्रबन्धरत्नाकरः - डां रमेशचन्द्र शुक्ल, चौखम्बा वद्यभवन, वाराणासी, चतुर्थसंस्करण- 1989 ।
6. पातञ्जलयोगदर्शनम् - स्वामी श्रीब्रह्मनालीनमुनिः, चौखम्बासंस्कृतसंस्थानम्, बरेली, उत्तरप्रदेश ।
7. योगदर्शन स्वास्थ्य वज्ञानम् - डां धरणी डुङ्गेलीः, प्रतिभा प्रकाशनम्, दिव्ळी, 2014
8. हठयोगप्रदीपिका - हिन्दी टीकाकार - डां चमनलाल गौतम, संस्कृत संस्थान, बरेली, उत्तरप्रदेश ।
9. हठयोग सभी के लए - राजश्वरी रमन, दिल्ली, प्रथम संस्करण - 2009 ।
10. संस्कृत हिन्दी कोश - वामन शवराम आप्टे, भारतीय वद्याप्रकाशनम्, दिल्ली, 1910 ।